

10/04/2022 - Zeytin Dalı Pazarı -C –

(Lk. 19,28-40)

I. Okuma Yeş. 50,4-7 Mez. 21/22 II. Okuma Fil. 2,6-11 İncil Lk. 22,14 – 23,56

Giriş Lk 19,28-40

İsa, bu sözleri söyledikten sonra önden yürüyerek Kudüs'e doğru ilerledi. Zeytin dağının yamacında bulunan Beytfacı ile Beytanya'ya yaklaştığında öğrencilerinden ikisini şu sözlerle köye gönderdi: «Karşıdaki köye gidin. Köye girince, üzerine daha hiç kimsenin binmediği, bağlı duran bir sığa bulacaksınız. Onu çözüp bana getirin. Biri size, 'Onu niçin çözüyorsunuz?' diye sorarsa, 'Rab'bin ona ihtiyacı var' dersiniz.» Gönderilen öğrenciler gittiler, her şeyi İsa'nın kendilerine anlattığı gibi buldular. Sıpayı çözerlerken hayvanın sahipleri onlara, «Sıpayı niye çözüyorsunuz?» dediler. Onlar da, «Rab'bin ona ihtiyacı var» karşılığını verdiler. Sıpayı İsa'ya getirdiler, üzerine kendi giysilerini atarak İsa'yüstüne bindirdiler. İsa ilerlerken halk, giysilerini yola seriyordu. İsa Zeytin dağından aşağı inen yola yaklaştığı sırada, öğrencilerinden oluşan kalabalığın tümü, görmüş oldukları bütün mucizelerden ötürü, sevinç içinde yüksek sesle Allah'ı övmeye başladılar. «Rab'bin adıyla gelen Kral'a övgüler olsun! Gökte esenlik, en yücelerde yücelik olsun!» diyorlardı. Kalabalığın içinden bazı Ferisiler O'na, «Öğretmen, öğrencilerini sustur!» dediler. İsa, «Size şunu söyleyeyim, bunlar susacak olsa, taşlar bağıracaktır!» diye karşılık verdi.

1. Okuma Yeş 50,4-7

Yorgunlara sözle destek olmayı bileyim diye Rab Yahve bana eğitilmişlerin dilini verdi. Eğitilenler gibi dinleyeyim diye kulağımı uyandırır her sabah. Rab Yahve kulağımı açtı, karşı koymadım, geri çekilmedim. Bana vuranlara sırtımı açtım, yanaklarımı uzattım sakalımı yolanlara. Aşağılamalardan, tükürükten yüzümü gizlemedim. Rab Yahve bana yardım ettiği için utanç duymam. Kararımdan dönmem, utandırılmayacağımı bilirim.

Mezmun 21

Beni gören herkes alay ediyor,
Sırtıp baş sallayarak diyorlar ki:
"Sırtını RAB'be dayadı, kurtarsın bakalım onu,
Madem onu seviyor, yardım etsin!"
Köpekler kuşatıyor beni,
Kötüler sürüsü çevremi sarıyor,
Ellerimi, ayaklarımı deliyorlar.
Bütün kemiklerimi sayar oldum,
Gözlerini dikmiş, bana bakıyorlar.
Giysilerimi aralarında paylaşıyor,

Mintanım için kur'a çekiyorlar.
Ama sen, ya RAB, uzak durma;
Ey gücüm benim, yardımına koş!
Adını kardeşlerime duyurayım,
Topluluk ortasında sana övgüler sunayım:
Ey sizler, RAB'den korkanlar, O'na övgüler sunun!
Ey Yakup soyu, O'nu yüceltin! Ey İsrail soyu, O'na saygı gösterin!

2. Okuma Fil 2,6-11

Mesih, Allah özüne sahip olduğu halde, Allah'a eşitliği sınımsız sarılacak bir hak saymadı. Ama yüceliğinden soyunarak kul özünü aldı ve insan benzeyişinde doğdu. İnsan biçimine bürünmüş olarak ölüme, çarmıh üzerinde ölüme bile boyun eğip kendini alçalttı. Bunun için de Allah O'nu pek çok yükseltti ve O'na her adın üstünde olan adı bağışladı. Öyle ki, İsa'nın adı anıldığında göktekiler, yerdekiler ve yer altındakilerin hepsi diz çöksün ve her dil, Baba Allah'ın yüceltilmesi için İsa Mesih'in Rab olduğunu açıkça söylesin.